

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Házhoz hordva 80 fillér.
Vidékre postán 1.40 kor.

Egyes szám ára 2 fillér.

Megjelenik mindennap.

KOLOZSVÁRI HIRLAP

FÜGGETLEN NAPILAP.

Egy négyszögcentiméternyi hirdetés ár 8 fillér. — Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Apró hirdetés 60 fillér.

Nyiltéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.****Uj kenyér.****Az idei termés.**

— Julius 18.

Sok minden iránt érdeklődik a magyar ember szívesen. Legfőbb kenyere rendszeren a politika és akárhány jó hazafi kész a legjobb ajyajiával is összekulombózni, ha nem azonos az álláspontjuk egyik vagy másik parlamenti beszéd felett. A japán-orosz háboru is fokozott érdeklődés tárgya Magyarországon s még mult héten, a vasuton utazva, alig lehetett egyebet hallani, mint afelől való vitatkozást, hogy mit csinál Kuropatkin és Togo s mindenekfelett mi lesz Porth-Arthural. Hanem hát ma már mindez háttérbe szorult. A magyar ember érdeklődése most másfelé fordul. Tőle beszélhet Bánffy Dezső báró a volt horvát bánhoz való egykori és ez időszerinti viszonyáról, amennyit tetszik, Skridlof admirális is operálhat Niucsvangban, ahogy a jó szerencséje engedi; a magyar ember a perifériákon ma csak azt kérdezi: milyen a termés? Mivelhogy tavalyhoz képest korábban vette kezdetét az aratás, olyan rossz hirbe keveredett ez az idei abnormis esztendő, hogy az inség réme ijesztgetett mindenkit még egynehány héttel ezelőtt is.

Az aratási eredmények iránt megnyilatkozó ama rendkívüli érdeklődéssel számot vetett a földmivelésügyi miniszter és szinte rendkívülit művelt. A július elsejei gazdasági állapotról szóló hiaatalos jelentés öt nappal később megjelent s tájékoztatja a termelőt és keretkedőt, a hazai és külföldi piacot egyaránt a felől: hogy állunk a legfontosabb kérdés, a kenyér kérdése tekintetében!

Nos, ugy a jelentésből, mint gazdáink nyilatkozataiból megállapíthatjuk, hogy az idén gyenge középértékű jut ugyan osztályrészül, de hogy az oly sokoldalulag és fenyegetőleg jövendőlt inség valóságga be nem vált, sőt, hogy a régebbi kilátásokkal szemben a mult hetek esőjei javulást is hoztak, bár késve érkezésük miatt nem ugyan mindenütt a hozam mennyiségét, de mindenestre — és nem kevésbbé örvendetes — annak a minőségét illetőleg. Annál örvendetesebb,

mert tudvalevőleg országos csapástól lehetett félni, miután egy annyira agrárkulturális országban mint a mienk, a rossz termés még rendes viszonyok között is leszögezi az az iparnak és kereskedelemnek minden lendületét, egy végzetes obstrukció-okozta törvényenkivüli állapot eladósodási következményei közepette pedig a becsületes ekszisztenciák száz ezreit taszithatta volna a menekülés nélküli biztos bukásba a termés kimaradása.

Hát egészben nem lesz inség, hála istennek.

A cigány regény vége.**Beszélgetés Chimai hercegnővel és Rigó Jancsival.**

— Saját tudósítónktól. —

— jul. 18.

A cigány regénynek vége. A pákozdi cigányherceg átálmadott talán egy regényt és most újra kezében a hegedű, amely nem »neki« zokog bus nótákat már. Micsoda világára világosító lobbánás keletkezett, amikor esztendőnk előtt hir érkezett arról, hogy Rigó Jancsi, a magyar cigány megszökött World Klárával, Chimay Chavaman herceg feleségével. Négy gyermek anyjával. Minő szörnyti megbotránkozás huzódott országokon át a »morganatikás« társadalom szalonjaiból-szalonjaiba és minő kíváncsisággal ostromolta a nép azt a himlőhelyes cigányembert, a ki hegedűjével, no meg a szép szemével maga hódított. Amerika leggazdagabb leányát, Belgium legszebb asszonyát a legbüszkébb belga herceg feleségét.

Nem szól már a muzsika. Ha szól is néha, tán arra Pákozdi felé szól, ahol egy szegény cigány asszony imádságos epekedéssel várja haza az urát. Aki tán az egyetlen, aki megőrül a mi hürünknek, hogy letörtött a Rigó Jancsi koronája.

Am hadd beszéljen a tudósító:

Chimay hercegnő elvált Rigó Jancsival és feleségül megy egy fiatal olasz vasutashoz.

Néhány héttel ezelőtt a lapokat bejárta az a hir, hogy Chimay hercegné faképnél hagyta Rigó Jancsit és egy szép olasz ifju karjaiba vette magát. Rigó Jancsi ehkor egy székesfehérvári barátjának levelet irt, melyben ezt a hirt cáfolni igyekezett, de a sorok között ülsimerte, hogy a hercegné és a közte való jó viszony egy harmadik valaki nagyon megzavarta. Rigó Jancsi nem mondott igazat, mert — mint Párisból írják — immár bizonyos, hogy Chimay hercegné barátságos uton

elvált Rigótól és hetek óta egy nápolyi olaszszal él együtt, akinek mindenáron felesége akar lenni. A hercegné Rigónak évi járadékot biztosított.

Egy hirlapíró, aki Párisba időzik, felkereste ott Chimay hercegnét és Rigó Jancsit, akik maguk megerősítették az elválásukról szóló hirt. Az ujságíró a Chimay hercegnével és Rigóval való találkozásról a következő tudósításban számol be:

Dámajáték és csókok.

Chimay hercegnét Rue Francois alatti lakásán este 9 órakor látogatta meg Együtt volt fiatal olasz barátjával és ennek atyjával.

— Dámát játszom Giuseppel, a miatt elhagytam Rigót, — mondá a hercegné bájos mosollyal — és mindjárt egy csókot nyomott az olasz ajkaira.

— Giuseppe — folytatá a hercegné — az olaszban Józsefet jelent. A Rigó neve Jancsi, ami a magyarban szintén József(?) Az első férjemet, Chimay herceget szintén Józsefnek hívják. Ugy-e furcsa? De számomra most csak egy József van — és ismét megcsókolta Giuseppet.

A hercegné igazán választékosan volt öltözködve. Látszott, hogy mindent elkövet, hogy az olasznak tetszését megnyerje. Mindazonáltal arcán meglátszanak a rendetlen élet nyomai és hajdani nagy szépségéből sokat vesztett. Amíg beszélt, minduntalan az olaszt nézte és ha valamit hangsúlyozni akart, mindig megcsókolta barátját.

— A barátom — folytatá — a hercegné állomásfőnök volt Nápoly egyik pályaudvarán és találkozunk igazán regényes körülmények között ment végbe. A Vezuv hegyének lábánál történt. Csakhogy a Vulkan én voltam. Szívem tüzet fogott, midőn Giuseppet megláttam. A lángbaborult szerelemben kölcsönös volt. Ugy-e Giuseppe?

A fiatal olasz bambán bólintott fejével és mosolygott.

Rigó elutazik.

— Midőn Rigó a helyzetet felismerte, folytatta a hercegnő — elhagyta Nápolyt és Lodonba utazott, Ekkor én és Giuseppe egyedül éltünk Nápolyban. Később Rigó után utaztam Londonba és vele együtt utaztam Párisba. Itt feltártam neki mindent. Rigó jó és lágyszívű ember és a mint az első meglepetésből felocsudott, láttam, hogy nem kell tartanom attól, hogy erőszakosságra fog vetemedni velem szemben. De azt nem akartam, hogy találkozzék Giuseppel, mert Rigó hatalmas ember, mig Giuseppe bizony nem igen erős. Az a szándékom, hogy Giuseppel megesküszöm.

Csakhogy az olasz törvény a

válást nem ismeri el, miért is Giuseppe angol alattvaló lesz, a mihez egy kis idő kell. Addig is a Rigó helyét fogja elfoglalni. Nagybátyám Chicagoból nem sokára ide érkezik és a dolgokat rendezni fogja. Ugyanis Giuseppének a bácsi bizonyos jövedelmet fog biztosítani, Párisból a Cometohoz megyünk. Amerikába sohasem térek többé vtssza.

Mig a hercegné ezeket mondotta, folyton becézgette és csókolta az olaszt, a ki ezt megadással türe.

Az olasz, akinek neve Giuseppe Riciardi, csak keveset beszélt, mert angolul nem tud, a franciát meg csak töri.

Midőn a hercegné kikísért, Rigót kezdte dicsérni és azt mondta, hogy pompás jó fiu volt. Átadta nekem a Rigó Jancsi címét is, akit másnap felkerestem.

Beszélgetés Rigóval.

Rigó Jancsi a Place Etrile mellett lakott fényes lakásban. Éppen egy automobil kirándulásérkezett, amidőn bejelentettem magam. Azonnal fogadott és meglepetődött hogy nincsen estélyruhában.

Kérdésemre mindjárt az olaszról kezdett beszélni.

— Ricciardit — mondta Rigó — egy nápolyi vasuti állomáson láttuk először. Egy koffer tetején ült és salatozott. Átadtam neki a kabátomat és podgyászomat és öt frankot nyomtam a kezébe. Ez az összeg egész vagyonnak tünt fel előtte, mert csak öt frankot keresett naponként. Az én keresményem, midőn a hercegnével megismerkedtem, 250 frank volt naponként, hangsúlyozta büszkén Rigó.

— Klára (a hercegné) mindjárt megjegyezte, hogy milye szép ez az olasz és nevére kérdezte. Másnap az olasz megjelent a szállóban egy selyem párnával, melyet — mint most látom — Klára szándékosan felejtett nála. Ebédnél voltunk és Klára meghívta az olaszt. Mi champagneit ittunk az olasz ugy látszik, még sohase ivott.

Rigó most bizonyos megvetéssel mutatta, hogy az olasz milyen ügyetlenül fogta a kést és villát.

— Néhány ócska nadrágot, egy kabátot és egy ezüst órát adtam neki. Nagyon furcsán nézett ki, amidőn a nadrágot felpróbálta. Ő vékony és magas, mig én alacsony és kövér vagyok.

Rigó ezután elmondta, hogy a hercegné rábeszélte őt, hogy menjen haza Pákozdihoz, látogatóba. Távolléte alatt a hercegnének az olaszszal való viszonya olyan lett, hogy Rigó jobbnak látta a hercegnét faképnél hagyta.

A hercegné szeszélyei.

— Nem mondhatom — folytatta Rigó — mintha a hercegné szerelme azelőtt se vándorolt volna. De ezek mulékony incidensek voltak minden jelentőség nélkül. Ez a mostani azonban több volt a soknál. Elhagytam és Londonba utaztam. Miután hat hétig együtt volt Rieciardival, megint szerelmes leveleket írt nekem, melyekben erősítette, hogy csak engem szeret. A hercegné ma is is itt volt nálam és azt mondta nekem, hogy nem tud válni Giuseptől, de azért engem is szeret. De én egyszerűen elküldtem a hercegnét.

— Talán visszatér önhöz — mondtam Rigónak.

— Esküszöm az életemre és az anyám életére — kiáltá a cigány kezét szívére téve — hogy ezt az asszonyt sohasem veszem vissza többé.

Eme szavak után Rigó káromkodásokba tört ki és egy másik szobába rohant, hogy izgatottságát elpalástolja. Miután lecsendesedett, azt mondta, hogy most már nagyobb összegeket nem is igen lesz képes szerezni.

— Midőn megismerkedtem a hercegnővel — mondtá szomorúan — a hegedűm hurjai hatalmában voltak. Azóta a szívem hurjai a hercegné hatalmában vannak. Most 46 éves vagyok. A hangjegyeket sohase értettem, mindig a hallás után játszottam, most pedig már öregebb vagyok, sem hogy újra kezdhettém.

Ezután Rigó leült és eljátszott egy áriát az ő modora szerint, mire ellágyult a hercegné iránt, akiről azt mondta, hogy beszámíthatatlan, mert 9 év óta minden féle csillapító szerezket vesz be.

Miután még megemlítette, hogy hercegné chikagói nagybátyja 5000 dollár évjárdékot biztosított neki és hogy a hercegnének még 15,000 dollár évjárdék marad, elbucsumtam Rigótól.

Kalandos utazások a levegőben.

Santos-Dumont hosszabb cikksorozatban számol be levegőbeli élményeiről az »Echo des Deux-Mondes»-ban.

— Egyik legcsodásabb légi utamat — ugymond — Páris fölött értem meg. Négy barátommal egy nagy léggömbön szálltam föl Vaugiraudban. Felszálláskor alig fut szél. Lassan emelkedtünk s alkalmas áramlatot kerestünk. Feljutottunk 1000 méternyire, de nem találtunk semmit. Mikor 1500 méterig jutottunk, szinte megállott hajónk az űrben. Kiszórtuk — egy néhány zsákból a homokot s így azután sikerült 2000 méternyire felemelkednünk. Ebben a pillanatban nyugtalan szél kapta meg és kezdte dobálni hajónkat. Lejebb bocsátkoztunk és éppen a mouvre fölött lebegtünk, a mikor megint elállt a szél. Ekkor valami rendkívüli történt. A felhőtlen, napfényben fűdő kék ég alatt, a hova felhatolt még Páris kutyáinak csaholása, teljes mozdulatlanságra kényszerített bennünket a szélcsend. Órák multak el ebben az állapotban s hajónk föl meg alá mozgott, de Páris területéről nem

távozott. Eleinte neveltünk a dolgon. Azután belefáradtunk. Végre nyugtalankodni kezdtünk ugyannyira, hogy jóllehet Páris közepe fölött lebegtünk, arra gondoltam már-már, hogy leszállok. Csupán az tartott vissza ettől, hogy tudtam, válságos körülmények között nem számíthatnék utitársaim hidevériségére. Közben egy kis gyenge keleti szél kerekedett s igen lassaa elsodort Páris fölől. A vincennesi erdő közelébe jutottunk, s minthogy fővényes zsákjaink tartalmát már előbb elszórtuk, a kosár felszerelési tárgyait kezdtük kihajigálni, a reggelis-kosarat, két könnyű kis táboriszéket, két kodakot, fényképlemezeket stb. De így sem jutottunk magasabba 300 méternyire. Minthogy pedig a hajó egyre lejjebb-lejjebb bocsátkozott, valószínű félelem fogott el valamennyiünket. Életre-halálra küzdöttünk, hogy följebb vergődjünk, a mikor egy hirtelen szélroham elsodorta hajónkat a vinceennesi erdő fölött a lóversenytér felé. A kedvező alkalmat megradtam, felnyitottam a gáz szelepet és kibocsájtottam a gázt. Minden baj nélkül jutottunk le.

Veszedelemesebb volt a derék léghajónak egy másik kalandja, a mely 1900-ban játszódott le Nizza környékén.

— Egy igen nagy gömbön szálltam fel, — írja Santos-Dumont — hogy néhány óra hosszant elgyönyörködtem a mesészerű panorámában. Gyönyörű idő volt, de a légsulymérő súlyodt s ez a körülmény vihar közelgésére vallott. Különféle manővereket végeztem a levegőben s kedvező áramlatot kerestem. Vagy háromszáz méternyire voltam a földtől, a mikor azt veszem észre, hogy a hajó nem súlyod már. Minthogy el voltam határozva, hogy föltlenül leszállok, kinyitottam a szelepet. Ekkor azonban rettenetes valami következett: nem tudtam lebecsátkozni! A barométerre néztem s láttam, hogy fölfelé emelkedem. Csakhamar megtudtam okát az érthetetlennek látszó tűneménynek: egy nagyerejű levegő-oszlop nyomott fölfelé kérélehetlenül. Megint felnyitottam a szelepet, megint hiában. Az emelkedő levegő-oszlop háromezer méternyi magasságra vitt föl. Jó idő mulva végre éreztem, hogy a gömb súlyod. Mire leértem, alul vadul dühöngött a vihar. Egy erdő fái fölött ragadott el a szél s én leszállottam életemmel. Szerencsémre a horgonyom beleakadt egy fű koronájába s a hajó megállott. A rettenetes rándulás következtében kibuktam a kosárból és eszméletlenül terültem el a földön. Mikor eszmélejemre tértem, egy csomó kíváncsi paraszt fogott közre. A ruhám egy rongy, a testem csupa zuzódás volt.

A bihari próféta.

Nagyváradról írják:

Biharországot mostanában végigbarangolta egy különös próféta, hófehér taláros, hosszú haju fiatal ember. Ellátogatott a kis falukba, a hol az istentelők népsége ijedten rebbent meg a látására: a garabonciás diák. A furcsa idegen azonban nem rontotta meg a jószágot, még a felhőkkel se csinált semmi zenebonát, csak

éppen azt hirdette, hogy a virágélet prófétája. Jártában-keltében maga köré gyűjtötte a jámbor falusiakat és könnyű volt elhitetni velük, hogy a gondviselés kiválasztott kedves teremtményét látják maguk előtt. Elbeszélte, hogy álmában megjelent az Ur s azzal a hatalommal ruházta fel, hogy készítse elő a gyarló emberiséget a világ elpusztításának napjára:

— Bűnös emberek ti — mondta kenetes áhitattal a próféta — bűnös emberek valakik boldogan és boldogtalanságban éltek ez földi tereken. Gyónjatok meg és hintsetek hamut a fejeteekre, 1904 szeptember 2-án vége lesz e világon mindazoknak, kik nem térnek Jézushoz. Mert a megváltó eljön az ő angyalaival, kik lángpallossal, kénkövel irtják ki még a csecsszopókat is, valámig meg nem térnek.

Az emberek megborzongtak és ugyancsak hányták magukra a keresztet. Azután tejből-vajból fűrésztették a prófétát, kinek oly magasztos kiküldetés adatott. Azonfelül kis pénzzel is ellátták a hiszékeny magyarok, s talán még most is tömnék, ha Dobozy Kálmán érmihályfalvi főszolgabíró szeme meg nem akad a prófétán, a kit letartóztattak.

A kihallgatás rendjén kitűnt, hogy a hófehér köntösű apostol Széles Tamás beregmezei illetőségű 32 éves ev. ref. vallású csavargó, aki a megélhetésnek ezt a kényelmes és elég jól hajtó módját csak azért választotta, mert nem akadt egyéb foglalkozása.

A főszolgabíró a szélhámos prófétát toloncz uton küldte illetőségi helyére.

HIREK.

Virágüzletben.

*

Kolozsvár, július 18.

Egy virágüzletben, az ibolyák [közé]

Ifju ember lépett, Menyasszonyi csokrot akart [megrendelni]

Gyönyörűet szépet. Válogatta, nézte, ezt, azt le [szakítva]

Csokorba tette, Azzal viszen egy lányt holnap [ilyen tájban]

Az oltár elébe. S gyászba öltözött, aztán be [jött egy nő]

És az koszorút kért, „Meghalt a leányom azt teme [tem én el]

Még ma valakiért“! És mi, mi nem történt, az az [ifju ember]

Visszatántorodott, De azért csak tovább kötözget [ték azt a]

Menyasszonyi csokrot. Benkő Sándor.

— **Czifra lakodalom.** Tegnap délután a Munkás-utca 104. számú lakásán Szücs János napszámos menyegzőjét tartotta, vendégei összeveszték. Hódossán János darabontnak ruháját letépték, őtet kidobták 23 kor. pénzét ellopták. Az eljárást a tettesek ellen megindították.

— **A ki más lakásán garázdalkodik.** Vincze József kocsis Gyulai Ferenc vasuti alkalmazottat saját lakásán megtámadta, fejét több helyen behasította. A kivonult mentők sebeit bekötötték, mely nem életveszélyes; az eljárást a tettes ellen megindították.

— **Öngyilkos szerelmeseik.** Véres szerelmi tragédia utolsó felvonása játszódott le ma a büntetőtörvényszék előtt. Becker Konrád asztalossegéd a mult év őszén feleségül akarta venni szive választottját, Schilerwein Gizellát. A leány apja azonban nem egyezett bele a házasságba, mert a fiatalember még az első sorozáson sem esett át. A fiatalokat az apa ellenkezése nagyon nikeserítette s titkon mindenféle tervet szőttek, hogy egymáséi lehessenek. Minden tervük azonban hajótörést szenvedett, míg végre elhatározták, hogy meg hálnak. Ez év elején egy józsefvárosi hotel-garniba mentek. Reggel felé Becker kiment a szobából, de alig hogy átlépte a küszöböt, hirtelen két pisztolylövést hallott. Ijedten rohant vissza a kis szobába, ahol kedvesét vérben fetrengve találta. A leány összetett kezekkel könyörgött ekkor Beckernek, hogy ne hagyja kinlódni, hanem végezzzen vele a megmaradt töltényekkel. Becker egy ideig habozott, de végre engedett a kérésnek s két lövéssel végzett a leánynyal. Ezután önmaga ellen fordította a fegyvert, de a megmaradt egyetlen golyóval csak könnyebb sebet ejtett magán. Ekkor zsebkésével felvágta ütőreit. A szálloda személyzete a zajra behatolt a szobába s a sebesült ifjut a mentők elvitték a Rókusba, ahonnan néhány hónappal ulóbb gyógyultan távozott. Ma vontá őt felelősségre a büntetőtörvényszék halált okozó súlyos testi sértés büntette miatt. Puskari Gyula elnöke alatt. A bíróság dr. Gaál Endre ögzész vádbeszéde után Becker Konrádot hét heti fogházbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős lett.

— **Gyermekrontó szerzetes.** Prágából jelentik: Nagy feltűnést kelt egy Schmisk nevű kapucinus barát esete, akiről tetmészetellenes bűnök derültek ki. Egy rendőrnek, aki a Hradzsín előtt áll poszton, feltűnt, hogy a téren lévő kapucinus kolostor falán egy csapat kis fiu mászkált. Azt hitte, hogy tolvajok és ebben a hitében megerősítette őt az, hogy mikor a gyermekek visszatértek, a zsebuk tele volt gyümölcsöcsel. A rendőrségre vitte őket, ahol azonban azt vallották, hogy a gyümölcsöt Schmicktől kapták. Emondották továbbá, hogy estenként tizenöt 8-10 éves kis fiu szokott bemászni a kolostorkertjébe, ahol már Schmick barát várja őket és a kert szökőkútjában megfürdeti. Azután gyümöl-

csöt kapnak és amerre jöttek, a falon keresztül távoznak. A rendőrség az ügy aktáit áttette az ügyészséghez, de a város klerikális elemei mindent megmozgatnak hogy Schmick pátert örültnék nyilváníttassák s így a kapucinosokat nagy kellemetlenségtől mentsek meg. Maga a rendőrtisztviselő, aki a gyermekeket kihallgatta, mindent megtett, hogy azokat megriassza és vallomásuk visszavonására vegye. Ez a tisztviselő állítólag néhány kapucinus szerzetesnek jó barátja és gyakran vendégeskedik náluk Schmick páter különben már egyszer szerepelt Prága botránykrónikájában. Egy éjszaka rosszhírű házból részegen kiabálni és verekedni kezdett, úgy, hogy a rendőrségnek kellett őt — a nyilvános házból a kolostorba vezetni.

Kellemetlen csoro. A kolozsi fürdővendégek ritka mulatságos tévedésen kacagnak. Egy kolozsvári uriaszony két éves kis lányával s a hozzátartozó kisasszonynyal Kolozsra utazott fürdőbe s az ilyen apró gyerekekkel való utazásnál nélkülözhetetlen tárgyat igen praktikusán a papa feketebőr cilinder tokjában rejtette el. Ugyanazon vonattal egy kaposvári fiatal ur szintén fürdőre utazott s egy szakasztott olyan cilindertokit vitt, mint a hölgy, csak hogy ebben tényleg cilinder volt, miután az ifju ur nagy dologban járt, lánykérőbe indult. Egy Kolozson nyaraló bájos uri kisasszony mamájával akart beszélni. No de most jön a bonyodalom. A vonat vendégei egy fogadóba szálltak s hát — a bérszolga — elcserélte a skatulyákat! Az uriaszony nem vette észre a tévedést, miután a skatulya tartalmára csak utközből volt szükség. A fiatal ur azonban, mikor másnap délelőtt felhuzta a lakkcipőt, a szürke fekete stráfos nadrágot, felkötötte a nyakkendőt, felvette a kifogástalanul feszülő redingotot, végre elkészült — a kocsit már régen várt s aztán sietve nyitotta ki a cilindertokit... Mire a dolog rendbejött, a villában már ebédelték, ami nagyban rontotta a hatást!

Ki a templomot is meglopja. A flórenzi Uffizi-képtár igazgatója, Cojado Ricci, mint nekünk jelentik, nyílt levelet tett közzé a Giornale d'Italiában és elmondja benne, hogy az ascoli székesegyházból két év előtt nyomtalanul eltűnt egy nagybecsű ereklye, egy drága miseöltöny, amelyet IV. Miklós pápa ajándékozott a székesegyháznak a 13. században. A drága ereklyéről sokáig nem tudtak semmit, míg most kiderült, hogy az a londoni South-Kensington muzeumból a sokszoros milliomosnak, Morgannak tulajdonába jutott. A nyílt levél föl-szólítja a londoni muzeumot és Morgant, hogy nevezzék meg az illetőt, aki az ereklyét eladta s adják vissza azt az ascoli székesegyháznak, mert különben a város pörrel fogja visszakövetelni drága ereklyéjét.

SZINHÁZ.

Heti műsor.

Kedd: Goldstein Számi, Gyöngyi föllépésével.

Szerda: Színházi képtelenségek, Gyöngyi föll.

Csütörtök: Stern Izsák, a házaló zsidó, Gyöngyi föll.

Péntek: Aszalai uram leányai.

Szombat: A régi szerető. — (Először)

Vasárnap: A régi szerető.

CSARNOK.

Egy süppedő sirnál.

A tavasz virágait a templomtól a sirokig hintette — És én megyek köztük a zöld pázsitos gyepen, hogy a mulandóság felhányt földjén egy nekem nagyon drága röghöz találjak.

A ponkosodó hantokon megmeg akadva, szétnézek a kereszt-erdők között, melyek közül sok aláhajolva, megtörve úgy néz ki, mintha az emlékezetnek utolsó lehelete volna, mely után még csendesebb lesz a jeltelen, elhagyatott sir — lábaimmal végig taposok rajtok, az irány megtartásnál az egyensúlyozás végett bele-bele kapaszkodom egy-egy jelző táblácskába, mely megrázkodik, mintha félne az élettől, mely a halál birodalmában jár. Itt-ott régi jóismerőscimnek, barátainknak elcsendesült pihenő helyén megyek át, melyek lelkemben a múlt régi emlékeit szagatják fel és messze repül a gondolat, hogy megálljon azon tárgyaknál, melyek az életben a rokonkapcsolatot képezték köztük és közöttem. Összevetem életüknek lángját, vajjon melyik volt nagyobb, fényesebb, melegebb, összehasonlítom a lét küzdelmében elfoglalt állásukat, anyagi jussukat és következtetni akarok, de a felkerekedő szellő szembe csap egy maroknyi port velem és az minden gondolatomat összpontosítja: a temető kapunál mindannyian egyenlők leszünk! Át botorkálva az ölelkező régi és új hantokon egy süppedő sirnál megállok — végig nézem a szabálytalan földhányást, mely görcsösen szoritja az egyszerű keresztet. Tekintetem át fut a természet vadvirágai között, melyek kandikáló, egymáshoz simuló alakjukkal a szorványos gyepen ideoda ringanak, mintha szépségükkel, bájukkal el akarnák feledtetni, hogy egy pusztuló, porladó életnek elmulásából születik az ő létük. Azután a gondolataim felássák azt a sirt, lassan-lassan lepörögnek a nehéz göröngyök, s a sirgödör határoló vonásai felkezdenek tűnni, hogy aztán a magában rejtő koporsót is megláthatósam. Így visz az emlékezet a sir alá, mig fel nem tárul előttem ő is, az enyészettől kikezdve, amint visszataszító merevséggel adja át magát megsemmisülésnek. Már-már elakarom kergetni a férgeket, melyek jó szíven rágódnak, szét akarom üzni a sir élősdieit, hogy kiszáradt orcáját tovább ne öröljék, midőn valaki Isten köszöntésével a valóségra ébreszt. Az öreg sirásó volt, aki ásójára támaszkodva így kezdett szólani: »Süpped urfi, süpped az édes anyja sirja is, mert már rég ástam neki. Pedig fel-felhányom, de belül van a baj, összeomlott már a koporsója! Fejemhez kapva, féjdalomtól rázkódtam össze és egy kissé megtántorodva ráborultam a kereszt-fára. »Az urfi sir?« Egyet se bu-

suljon, mert ilyen az élet, mindannyiunknak egyszer el kell csendesednünk!!

»Pistabá — szólottam a sirásóhoz — ugy-e éppen ma omlott össze.« Nem az urfi, már néhány napja süppedt be a föld, mikor a közelében egy új sirt felhánytam. Könnyezve kérdeztem aztán tovább. »Akkor a koporsó ráomlott édesanyám sirjára és a föld még jobban betemettel! Oh én szegény édes jó anyáml! »De hogy urfi, hiszen már nincs akit jobban eltemessen, régen por lett ő — csak a koporsója tuléte! Látja éppen ott tul egy ilyen idős sirt ások fel, még ép a koporsó. de azért a lakójából csak egy marok por maradt.« Miért ássa fel, azt kérdeztem szomorú tekintettel keresve azt helyet. »Hát még egyet temetünk melléje.« »Hogyan, a régi mellé egy újat tesznek?« »Azt bizony urfi, még pedig az anyának adjuk vissza a fiát!«

»Egy anya és fiu újra találkoznak!« Pistabá ugy-e újra találkoznak akkor is, ha besüpped a sir, szét porlad a koporsó, megsemmisül minden, amiről fel lehetne ismerni! Mondja Pistabá — felindulva unszoltam tovább — akkor is fellelhetik egymást, ha az enyészett széthányta minden emléket az egyiknek, mikor a másik megpiheni akar mellette! Felelt is volna az öreg sirásó, ha meg nem szólítsa egy öblös hang: »Menjünk bátyám, menjünk, verje ki a gödör oldalát, mert hozzák a testet! Erre megfordult ő is és tudva kötelességét, az új sirhoz ment.

Én pedig ott maradtam s fájdalmas gondolatokba merülve s észre sem vettem, hogy a síró harangok mellett szomorú menet érkezett a temetőbe.

Csak arra eszméltem fel, midőn az öreg sirásó kapája megcsendült és visszakezdte huzni a rögöket.

Azok a dübörgő göröngyök mintha mondottak volna valamit, úgy kopogtak le a koporsóra.

Átnéztem ura, aztán szemem tekintete a besüppedt sirra esett, mely nekem olyan drága volt.

Benkő Sándor.

REGÉNY.

A tévedt nő szerelme.

Irtá a „K. H.“ számára: Ö. (42.)

— Uram bátyám, sohse busuljon azért — Éppen olyan emberre van szüksége régi jó kuncsaftunknak, dr. Belényesi Albert ügyvédnek.

Aztán majd a lányuk is kerül hely, hiszen jó a szezon, különösen a jó kinézésű, egészséges lányféléket úgy kapják mint a madarak a cserebogarat!

Földes Márton csak hümmögött erre, de azért egy szóval kétségbe nem vonta az öreg helyszerző állítását, csak azt kérdezte meg vaj ki legyen ő és merre van házája...

— Én bátyám uram zömmögött tokás ajakával, én Sipsza Jakab helyszerzőtulajdonos vagyok. Kolozsvár város legrégibb adófizető polgára, ki egész életét a közügynek szentelte fel, mikor

huszonötéztendővel 'ez előtt megnyitott a szenvedő emberiség számára egy olyan üzletet, hól családokat, embereket, teljesen ismeretlen egyéneket összebörönálnak olyanokkal kik a kerek világnak a tulsó felén mig mi ezen a felén tanyázunk.

Igen, tört ki még vehemensebbül Szipsa mester, én vagyok Kolozsvár város egyedüli specialista helykinézője, én tőlem függ, hogy valaki perzsaszőnyeges, puba lágy fotelekkel tarkított parketes salonba vagy egyszerű, kopott, az élet terhét, nyomoruságát mutató szobácskába jusson!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Wesselényi Miklós-u. 7. sz.

Telephon szám 503.

NYÁRI SZINHÁZ.

Ma 1904. július hó 18-án:

Dráma a tenger fenekén.

Látványos francia dráma 5 felv.,
6 képben.

Kezdeté este fél 8 órakor.

MA

● ● Hétfőn ● ●

és a következő napokon

Veres Sándor

hirneves daltársulata előadást tart

a SÉTATÉRI KIOSZKBAN.

Tisztelettel:

Veres Sándor, Gárdonyi,
művezető, igazgató.

14. sz. 70*

Rónai mulató

Biasinl szálloda.

Az évad szenatiója!!

Eredeti Japánok ≡ ≡
≡ ≡ ≡ Kolozsvárott.

Ma és naponta fellépte

The Jamamoto's

japán tűz-bűvészek.

Továbbá fellépnek a világhírű —

Freyers-ek

zenélő éttermükkel és

Ferry és John

tréfás parodisták.

A teljes művészemélyzet új műsorral.

Figyelem! Figyelem!

Magyarország legjobb ●

● ● variete műsora!!

Belépti díj 1 korona.

Kezdeté 8 órak. Fentartott helyek.

Gerő József, Rónai,

művezető, szálloda-bérlő, igazg.

Menjünk Kolozsra!

Egészségünk kincs s azt gyarapítani kell!

Csodálatos hatású sósgyógyviz, modern igényeknek megfelelő berendezésekkel!

Polgári árak; minden nap sétahangverseny. — Kitünő magyar konyháról, friss sörről és erdélyi borokról gondoskodik

48. sz. 9*

Pferschy G. fürdővendéglői bérlő.

Lakás kerestetik

külön telek udvarral és kerttel, szoba, konyha, speiz és faszínel a Kis- vagy Nagy-Szamos mentén, a város kültelkén jól bekerítve f. év október hó 1-jére, esetleg még hamarabb, **haszonbérbe** kerestetik. — Ajánlatok „Állandó” czimen a kiadóba.

67. sz. 32*

Üzlet áthelyezés.

Börönd és utazó kosár-üzletemet

folyó hó 10-én a Wesselényi Miklós-utca 6. sz. háztól

Wesselényi Miklós-utca 24. sz. alá helyezem át.

Ebből az alkalomból összes áruimat olcsó árban árusítom el.

Böröndszükségletét tessék tehát nálam fedezni.

86. sz. 12—30. Kiváló tisztelettel

Herschelesz Jónásné.

KIAKAR

naponta 2—3 koronát

tisztességes módon és könnyen keresni?

Felnőttek, valamint gyermekek is, kik 13-ik életévüket már betöltötték, **jelentkezhetnek** a „Kolozsvári Hírlap” kiadóhivatalában **Wesselényi Miklós-utca 7. sz.** minden délután 3—6 óráig.

Ajtók, Ablakok és Parkettek

jó minőségű gőzzel szárított anyagból készítve jutányos árban kaphatók:

B. BAK LAJOS műasztalos gyárában

Telefon 120.

Kolozsvárt, Malom-utca 28. szám.

Telefon 120.

Ugyanitt megrendelhetők mindennemű Dismunkák, Templomi berendezések, Oltárok, Szószékek, Bolti czélszerű állványok, áruasztalok, bejárati kirakatok, kapuzatok, Lakás és Irodaberendezések a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelben készít a legjutányosabb árakban

4. sz. 42—50.

B. Bak Lajos.

Valódi erdélyi hegyaljai tisztán kezelt

BOROK

Ötvös Dánielné

pinozéből Kolozsvárt, Bocskay-utca 1. sz. (Mátyás király születési háza szomszédságában).

TELEFONSZÁM 511.

Fehér borok zárt palaczkban
à 70 és 35 centiliter

	70 ctl.	35 ctl.
Leányka erdélyi különlegesség	1.20	—70
Asszu édes	1.60	—90
Asszu finom	1.20	—80
Sauvignon-Semillon	1.20	—70
Muskotály	1.20	—70
Risling erdélyi különlegesség	—90	—50
Som	—90	—50

Vörös borok zárt palaczkban
à egy liter

Egri bikavér	2.60
Egri piros	—84
Elsőrendű piros	—84
Carbenet	1.—
Schiller	—68

Fehér borok zárt palaczkban
à egy liter

Hegyaljai pecsenye	1.10
„ asztali I. osztályu	—84
„ „ II. „	—72
„ „ III. „	—60
Ménési pecsenye	—90

Ezen árak mellett a fogyasztási adó már ki van fizetve. — Ezen árak bárhova haza szállítva készpénz fizetés mellett értendők. — Üvegek 15 napra kölcsönkép adatnak.

Literenként
zárt palaczkokb.
koronákban

Telefonon megrendelhető és minden időtájban hazaszállíttatik.

Ünnepnap és vasárnap csak délelőtt 10 óráig.

BIZOMANYI RAKTÁRAK: Adi László Deák Ferencz-utca, telefonszám 470. — Fuhrmann Károly Wesselényi Miklós-utca 10., telefon 429. — Kondász Dániel Mátyás király-tér 25. sz. — Irimiás Tivadar Arany János-tér 2. sz. — Nyisztor Gergely Hunyadi-tér 6. sz. — Balogh János Trefort-utca 20. sz. — Pardi Sándor Akácza-utca 3. sz. — Baktay Ida Benignipalota (vashidnál). — Nyikora Anna Rudolf-utca 64. sz. — Rozenzweig Antal Széchenyi-tér 89., telefonszám 416. 26. sz. 63—50.

Kiadja: a Szerkesztőség.

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10. sz.